

(за това не може да има съмнѣніе), когато нѣкои отъ учители-тѣ сваряли началникъ-тѣ си между книги-тѣ му, тѣ виждали, не Латинскѣ грамматикѣ, но Библійк че стои при нѣкоиѣ книгѣ на нѣкого си отъ Церковни-тѣ Отци, отъ коиѣ той былъ си вдигнажъ главж-тѣ. И когато Бугенхагенъ и Андрея Кнопке сѫ ся расхождали по пѣськливж-тѣ равнинѣ край море-то, вый быхте гы чули че ся прѣпиратъ помежду си было върху значеніе-то на нѣкой си стихъ отъ евангеліе-то, или върху злины-тѣ на церквж-тѣ, было върху нѣкой трѣниливъ въпросъ, свързанъ съ нѣкой прѣводъ отъ Латински или съ грамматикѣ-тѣ.

Дѣлбоко-то вниманіе на Бугенхагена въ най-вѣзвышены-тѣ отъ всички нѣща прнесло скоро практическы плодъ. За чуденіе на ученици-тѣ си, учитель-тѣ имъ извѣстилъ че за напрѣдъ ще имъ расказва върху Библійк-тѣ; и не може да има съмнѣніе че тѣ трѣбва да сѫ ся зарадвали като сѫ чули това. Мнозина отъ тѣхъ трѣбва да сѫ знали по-малко за тѣзи книги отколкото за книги-тѣ на Кесаря; и тѣ слѣдъ малко ще сѫ узнали че тя е съвсѣмъ различна книга.

Като мѣсеци-тѣ текли, Бугенхагенови-тѣ ученици чели съ учитель-тѣ си Евангеліе-то